

artet Mælkeproduktion, uden dog at være afskaaret fra at behandle Mælk, der tilvejebringes paa lignende Maade som paa Landets Andels- og Fællesmejerier; Forsøgslaboratoriet, der leder Mejeriet, er til enhver Tid Herre over Fodringen og kan fremstille Mælk af en bestemt, tilsigtet Kvalitet i tilstrækkelig Mængde og paa den Maade, Forsøgene kræver, ligesom der bliver særdeles gunstige Betingelser for ved rationelle Forsøg at undersøge det vigtige Spørgsmaal om Fodringens Indflydelse paa Mælkens og Mejeriprodukternes Kvalitet.

Ogsaa for de egentlige Husdyrbrugsforsøg, som foretages af Forsøgslaboratoriet, vil det i mange Henseender være af Vigtighed for Laboratoriet frit at kunne disponere over to store Besætninger og særlige Installationer paa Statens egne Ejendomme i Stedet for at skulle være henvist til altid at udføre Forsøgene i private Besætninger paa store Gaarde i forskellige Egne af Landet. Og navnlig gælder dette, naar Talen er om Forsøg til Bestemmelse af de forskellige Raafoderremners Foderværdi, hvorved der kræves en stor og ensartet Produktion af Foderemner af bestemt Sammensætning og Kvalitet, f. Eks. Hø af bestemte Plantearter paa forskellige Udviklingstrin, hvilket kun kan tilvejebringes paa store, samlede Arealer under ensartede Forhold, som ikke uden store Vanskeligheder kan skaffes til Veje paa private Forsøgsgaarde. Paa dette Omraade, hvor Husdyrbrugets og Planteavlens Interesser mødes, og hvor det drejer sig om saa fundamentale Spørgsmaal som Husdyrenes Udnyttelse af det producerede Foder under forskellige Forhold, vil det være af den største Betydning, at der finder et intimt Samarbejde Sted mellem Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur og Forsøgslaboratoriets Husdyrbrugsforsøg, da Spørgsmaal af denne Art ikke vil kunne løses paa tilfredsstillende Maade uden et saadant Samarbejde under Forhold, som der kan bydes paa Gaarde som de omhandlede, hvor begge Forsøgsvirksomhederne er Herre saavel over Markbruget som Husdyrbruget i Forbindelse med Forsøgsmejeriet. Et Udvalg for Samarbejde om fælles Forsøgsgaver er jo, som bekendt, paa Foranledning af Statens Planteavlsudvalg allerede nedsat.

Og endelig bør det tages i Betragtning, at der paa Gaarde af denne Størrelse vil kunne gennemføres Foranstaltninger af væsentlig Betydning for Fremme af rene Planteavlsformaal, specielt ogsaa til Gavn for Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur, som der ikke er Betingelser for at gennemføre paa de forholdsvis smaa Ejendomme, der staar til Raadighed for denne Virksomhed. I saa Henseende bør der navnlig peges paa saa vigtige Opgaver som Fremavl i det større af gode Sorter og Stammer af Sædarterne til Anvendelse ved Udbredelse af god Saased i Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, Frøavl, særlig af Græsmarksplanter og Rodfrugter under forskellige Forhold, samt Kontrol dyrkning for Statsfrøkontrollen til Bestemmelse af Kvaliteten af det Sædefrø, der kontrolleres, og hvis Kvalitet ikke med fornøden Sikkerhed kan afgøres i selve Frøkontrollen.

I Lov Nr. 65 af 1. April 1871 angaaende Omordning af Stamstutteriet paa Frederiksborg m. v. er det i § 8 bestemt, at Trollesminde og Faurholm, naar Forpagtningstiden er udløbet, skal bortsælges, enten samlede, hver for sig eller i Parceller, paa den for Statskassen fordelagtigste Maade. Tidspunktet for Salget er imidlertid ved nye Lovbestemmelser gentagne Gange udsat og Gaardene bortforpagtede paa ny, senest ved Lov Nr. 72 af 7. April 1899, der udsætter Tidspunktet til Udløbet af indeværende Forpagtningstermin, 31. Marts d. A. Og Hensynet saavel til Forsøgsvirksomheden og den højest ønskelige Sammenknytning mellem Gaardene og Forsøgsmejeriet, som Hensynet til Gaardenes fortsatte Drift og gunstige Beliggenhed, nær Hillerød Købstad og Forsøgsvirksomhedens Hovedsæde i København, taler nu saa ubetinget for ikke at bortsælge dem, hverken samlede eller udstykkede, at det vilde være uforsvarligt at gøre det. De bør ved ny Lov fremdeles bevares, i det væsentlige ubeskaarne, som Statsejendomme, der drives for Statens Regning som almindelige Landbrug med Tilpasning til de Formaal, som er anførte i det foregaaende, og som betinger deres bedst mulige Anvendelse til Landbrugets, specielt Husdyrbrugets og Mejeribrugets, Fremme.

Begge Gaardene, der ligger samlede med god Arrondering af Arealerne, tænkes drevne under een fælles Ledelse, een Inspektør, med en Medhjælper paa hver af Gaardene. De paa disse værende fortrinlige Besætninger samt Redskaber, Maskiner og Inventar, som ikke tilhører Staten, foreslaas overtagne af